

# İstanbul

– Zekai Budak · 31 Temmuz 2016

## İSTANBUL

Haşmetini tasvire dil muktedir değildir Ne mümkün mısralarda seni yazmak İstanbul Yok  
henüz yeryüzünde sana emsal bir şehir İki kıtada birden açan zambak İstanbul Caziben hiç  
eksilmez var olduğundan beri Bir tül gibi kaplamış güzelliğın her yeri Cihan mülküne bedel bir  
taşının değeri Gözlerden gönüllere yol bulup ak İstanbul Martılar eşliğinde armonisi bir sazın  
Maziyi hatırlatır akşamüstleri yazın Vapur sesleri dolar kuytusuna Boğaz'ın Sevda yağar  
göklerden sağnak sağnak İstanbul Özlemleri büyürken sende nicelerinin Romantizmi yaşanır  
nazlı gecelerinin Nerde sinema keyfi yazlık bahçelerinin Yiten değerlerine dön de bir bak  
İstanbul

Gelmese idi Fatih Bizans'a karşı galip Bu emsalsiz ziynete nasıl olurduk sahip Hangi zindanda  
durur Genç Osman'ı boğan ip

Tarih sayfalarını aralasa İstanbul Papazın Çayırı'nda binbir kuş ötüşleri Beton yığınlar yutmuş  
umut dolu düşleri Tef seslerine koşut cariyeye gülüşleri Kulağıma doluşur ağır aksak İstanbul  
Yeryüzünde ne mevcut ise hepsi sende var İç içe geçmiş sende sevaplar ve kusurlar Aşılmış öbek  
öbek sınırın olan surlar Varoşların türemiş göçe konak İstanbul Ermeni Yahudi ve Rum'u ile iç içe  
Asırlarca yaşadık huzur-u kalp içinde Gasp nedir kapkaç nedir bilir miydik evvelce Her nevi  
suça şimdi oldun yatak İstanbul Fatihan kalkıp gelse istirahatgâhından Tanıyamaz eminim  
emanetini bir an Ve ölür hiç şüphesiz bir kez daha kahrından Taşıyorken bağrında bunca batacak  
İstanbul Silkin de fırsat verme kara çalanlarına Aktar emanetini hasarsızca yarına Ahlâk ve  
şeref bırak geri kalanlarına Asalet kolyesini yeniden tak İstanbul (22.04.2006 - Lüleburgaz)

Zekâi BUDAK